

549. Csak halandó

Michael Franck (1609–1667)

J. S. Bach (1685–1750)

Csak ha-lan-dó, el-mu-lan-dó Az em-be-ri é - let.

Mint a fel - hő he - gyek vál - lán, El - tű - nik gyors

sze - lek szár-nyán, Si - et él - tünk, to - va száll - ván.

2. Csak halandó, elmulandó Az ember vígsága,
Mint változnak napok, órák. Sötétség és világosság,
Ilyen az öröm s vidámság.

3. Csak halandó, elmulandó Az ember szépsége.
Mint szél letör kis virágot, Így jár ékes ifjúságod,
Hervadását korán látod.

4. Csak halandó, elmulandó Földi kincs, gazdagság.
Könnyen támad tűz és árvíz, S mit ember magáénak hisz,
Mindent megront, mindent elvisz.

5. Ó, Megváltóm, Szabadítóm, Én édes Jézusom!
Erősítsed én hitemet, Hogy semmi mulandó tőled
El ne szakassza szívemet!

Michael Franck (1609–1667) – Zábrák Dénes (1852–1913)

5. vsz.: Petrőczy Kata Szidónia (1662–1708)